

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΩΝ

Αθήνα, 1-10-2012

Α.Π. 530

Σχολιασμός των προτάσεων της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας για την αναδιοργάνωση της εγχώριας αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας

Ο Σύνδεσμος Εταιριών Φωτοβολταϊκών καλωσορίζει την πρωτοβουλία της ΡΑΕ για την αναδιοργάνωση της εγχώριας αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας. Η αναδιοργάνωση αυτή κρίνεται κάτι παραπάνω από αναγκαία, τόσο γιατί η σημερινή κατάσταση χαρακτηρίζεται από σοβαρές στρεβλώσεις, οι οποίες λειτουργούν εν τέλει σε βάρος των καταναλωτών, όσο και γιατί δεν συνάδει με τις κατευθύνσεις της ΕΕ σε ότι αφορά στις προτεινόμενες πολιτικές της Τρίτης Ενεργειακής Δέσμης και του Ενιαίου Μοντέλου Ευρωπαϊκής Αγοράς (Target Model).

Η ελληνική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας χαρακτηρίζεται, ως γνωστόν, από μεγάλο βαθμό συγκέντρωσης, κάτι που νοθεύει τον υγιή ανταγωνισμό, ενώ υπάρχει ακόμη διατίμηση σε πολλά από τα τιμολόγια, με αποτέλεσμα να εντείνονται οι στρεβλώσεις. Αν τα ρυθμιζόμενα τιμολόγια αποτελούσαν κάποτε σοβαρό έμμεσο εργαλείο άσκησης κοινωνικής πολιτικής, σήμερα τα όποια οφέλη υπολείπονται των ζημιών που προκαλούνται από τις πολλαπλές στρεβλώσεις που έχουν εν τω μεταξύ επέλθει.

Ενώ συμφωνούμε με τον γενικό στόχο των δομικών αλλαγών για *“συμπίεση, κατά το δυνατόν, του κόστους παραγωγής και προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας, έτσι ώστε να αποφευχθεί περαιτέρω αύξηση των τιμών ηλεκτρικής ενέργειας για τους καταναλωτές χαμηλής, μέσης και υψηλής τάσης, και να βελτιωθεί η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας”*, οι όποιες αλλαγές δεν θα πρέπει να θέσουν σε δεύτερη μοίρα ένα ευρύτερο στόχο που είναι η αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής με την οποία είναι στενά συνυφασμένος ο ενεργειακός τομέας. Μπορεί η οικονομική κρίση να επιβάλλει άμεσα συμπίεση του κόστους, αλλά οι ενεργειακές επενδύσεις γίνονται σε βάθος χρόνου και θα διαρκέσουν και μετά την ύφεση. Δεν πρέπει συνεπώς να διακυβεύεται το μέλλον και η βιωσιμότητα του πλανήτη στο όνομα της βραχυχρόνιας ανάγκης και της τραγικής οικονομικής συγκυρίας. Με οικονομική κρίση ή και χωρίς αυτή, η ανθρωπότητα θα έχει να αντιμετωπίσει το μείζον θέμα της αποσταθεροποίησης του κλίματος και η αντιμετώπιση του προβλήματος αυτού επιβάλλει τη γοργή και σε μεγάλη κλίμακα ανάπτυξη των ΑΠΕ και την υποκατάσταση των ορυκτών καυσίμων.

Υπό το πρίσμα αυτό, ενώ φαίνεται κατ' αρχήν εύλογο να *“εξασφαλιστεί η πρόσβαση όλων των συμμετεχόντων, με ισοδύναμο τρόπο, στους διαθέσιμους ενεργειακούς πόρους της χώρας, κατά κύριο λόγο τους λιγνίτες και τα νερά, έτσι ώστε να δημιουργηθούν χαρτοφυλάκια αντίστοιχου κόστους ενέργειας”*, από περιβαλλοντική άποψη, είναι αδιάφορο αν οι ρυπογόνοι λιγνιτικοί σταθμοί είναι υπό τον έλεγχο της ΔΕΗ ή έχουν σ' αυτούς πρόσβαση και άλλοι παραγωγοί. Πιο σημαντικός είναι ένας ενεργειακός σχεδιασμός που μας αποδεσμεύει το συντομότερο δυνατόν από τα ρυπογόνα ορυκτά καύσιμα και ανοίγει το δρόμο στις καθαρές πηγές ενέργειας και την εξοικονόμηση.

Παρόλο που το Ενιαίο Μοντέλο Ευρωπαϊκής Αγοράς (Target Model) αποτελεί ένα θετικό βήμα, ο **Σύνδεσμος Εταιριών Φωτοβολταϊκών** συμμερίζεται την **κριτική που ασκούν πολλοί ευρωπαϊκοί φορείς ΑΠΕ** ότι το μοντέλο αυτό δεν είναι επαρκές και δεν λαμβάνει υπόψη του τις **ιδιαιτερότητες και το μεγάλο δυναμικό των τεχνολογιών ΑΠΕ**. Όσο παραμένουν οι σοβαρές στρεβλώσεις στην αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, το να εκθέτει κανείς τις ΑΠΕ στα ρίσκα μιας πλήρως απελευθερωμένης αγοράς, την ίδια ώρα που τα ρυπογόνα ορυκτά καύσιμα απολαμβάνουν προνομιακής προστασίας και ενισχύονται από έμμεσες επιδοτήσεις, οδηγεί αναπόφευκτα σε συρρίκνωση και περιορισμό του ρόλου των ΑΠΕ.

Είναι χαρακτηριστικό, για παράδειγμα, ότι το Target Model δεν δίνει όση έμφαση θα απαιτούνταν στη δημιουργία και πρωτοδότηση μιας **ενδοημερήσιας αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας**, κάτι που θα υποβοηθούσε τεχνολογίες όπως τα αιολικά και τα φωτοβολταϊκά. Το σημερινό μοντέλο λειτουργίας της χονδρεμπορικής αγοράς (day-ahead model) είναι σαφές ότι σχεδιάστηκε για να εξυπηρετεί κυρίως τις συμβατικές θερμικές μονάδες μεγάλης ισχύος. Ορθώς λοιπόν η ΡΑΕ επισημαίνει την ανάγκη για δημιουργία ενδοημερήσιας αγοράς στον Οδικό Χάρτη που παρουσίασε τον Δεκέμβριο του 2011. Φυσικά η υιοθέτηση του μοντέλου της ενδοημερήσιας αγοράς προϋποθέτει και την απαραίτητη προσαρμογή και προετοιμασία των αρμοδίων φορέων ώστε να είναι σε θέση να υπηρετήσουν το μοντέλο αυτό. Στην κατεύθυνση αυτή είναι επιτακτική η ανάγκη να υιοθετηθούν εργαλεία επαρκούς και έγκαιρης βραχυχρόνιας πρόγνωσης της αναμενόμενης ηλιακής παραγωγής (κάτι που εφαρμόζεται ήδη στη Γερμανία) ώστε να μπορούν τα φωτοβολταϊκά να συμμετέχουν ουσιαστικά στην μελλοντική ενδοημερήσια χονδρεμπορική αγορά.

Η μέχρι τώρα ανάπτυξη των ΑΠΕ στην ΕΕ, αλλά και στην Ελλάδα, βασίστηκε σε δύο βασικούς πυλώνες:

- [α]. την ενίσχυση της παραγόμενης πράσινης ενέργειας (συνήθως με εγγυημένες τιμές – feed-in-tariffs), και
- [β]. την προτεραιότητα πρόσβασης στα δίκτυα

Η διεθνής εμπειρία κατέδειξε ότι η στρατηγική αυτή απέδωσε καρπούς και συνεπώς πρέπει να συνεχιστεί. Μεταξύ άλλων, η στρατηγική αυτή έχει οδηγήσει στην ελαχιστοποίηση του κόστους για τους καταναλωτές έναντι άλλων εναλλακτικών μοντέλων ανάπτυξης των ΑΠΕ. Η διεθνής εμπειρία έδειξε ακόμη ότι η ανάπτυξη των ΑΠΕ σε μεγάλη κλίμακα και ο εξορθολογισμός των μηχανισμών ενίσχυσης, οδηγούν εν τέλει μακροχρόνια σε χαμηλότερες τιμές για τον καταναλωτή.

Αναδιάρθρωση χονδρεμπορικής αγοράς

Μία από τις σοβαρές στρεβλώσεις που χαρακτηρίζει σήμερα την χονδρεμπορική αγορά είναι η εφαρμογή του μηχανισμού ανάκτησης μεταβλητού κόστους με τον οποίο επιδοτούνται τα ρυπογόνα ορυκτά καύσιμα. Ορθώς επισημαίνει η ΡΑΕ πως *“πρέπει να αρθούν τα κίνητρα εκείνα που ωθούν τους παραγωγούς σε συστηματική χρήση/κατάχρηση του κανόνα που δίνει τη δυνατότητα υποβολής προσφορών κάτω του ελάχιστου μεταβλητού κόστους, για το 30% της ισχύος”*.

Απαιτείται επίσης **άμεσος επανασχεδιασμός του Μηχανισμού Διασφάλισης Ισχύος**, ώστε να λαμβάνει υπόψη του τη φύση των ενισχυόμενων μονάδων και να υπάρχει μια **διαβάθμιση της αποζημίωσης των αποδεικτικών διαθεσιμότητας ισχύος**, με κριτήρια όπως η ταχύτητα ένταξης, η διαθεσιμότητα, η αποδοτικότητα κ.λπ. Στην κατεύθυνση αυτή, **θα πρέπει να καταργηθούν τα αποδεικτικά διαθέσιμης ισχύος (ΑΔΙ) για παλιές ρυπογόνες και μη οικονομικές μονάδες, ενώ θα πρέπει να αποζημιώνονται για τη διασφαλισμένη ισχύ που παρέχουν στο σύστημα και οι μονάδες ΑΠΕ**. Είναι χαρακτηριστικό ότι τα φωτοβολταϊκά έχουν σημαντική ικανότητα συνεισφοράς σε ισχύ (capacity credit), υποκαθιστώντας με ασφάλεια συμβατικές μονάδες και εξοικονομώντας πόρους που θα έπρεπε να διατεθούν σε μονάδες εφεδρείας (λόγω του στοχαστικού χαρακτήρα ορισμένων

τεχνολογιών ΑΠΕ όπως τα αιολικά και τα φωτοβολταϊκά) και παρόλα αυτά δεν αποζημιώνονται σήμερα με ΑΔΙ όπως θα έπρεπε.

Αναδιάρθρωση λιανικής αγοράς

Συμφωνούμε επί της αρχής ότι κάθε καταναλωτής θα πρέπει να τιμολογείται ανάλογα με το κόστος που προκαλεί. Επισημαίνουμε ότι αυτό δεν ισχύει σήμερα στη λιανική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας με πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα τα **μη διασυνδεδεμένα νησιά**, όπου η απόλυτη σχεδόν εξάρτηση από ρυπογόνους πετρελαϊκούς σταθμούς επιβαρύνει το σύνολο των καταναλωτών της χώρας με 700 περίπου εκατ. € ετησίως, αφού το κόστος παραγωγής είναι κατά μέσο όρο υπερδιπλάσιο των τιμολογίων που πληρώνουν οι καταναλωτές στα νησιά. Πουθενά δεν είναι ίσως πιο εμφανές ότι η στροφή στις ΑΠΕ για την υποκατάσταση των πετρελαϊκών σταθμών αποτελεί όχι απλώς την καθαρότερη και ασφαλέστερη, αλλά και τη φθηνότερη λύση για την κάλυψη των ενεργειακών αναγκών των νησιών.

Αν και κατανοούμε τις πρακτικές δυσκολίες, συμφωνούμε επί της αρχής πως θα πρέπει να υπάρξει *“πλήρης απεμπλοκή των δραστηριοτήτων προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας από την είσπραξη τελών υπέρ τρίτων (δημοτικός φόρος, δημοτικά τέλη, ΕΕΤΗΔΕ, τέλος ΕΡΤ, ΔΕΤΕ, κ.α.). Η μη καταβολή των σχετικών πληρωμών υπέρ τρίτων από τους πελάτες δεν πρέπει να συνδέεται με απειλή διακοπής ηλεκτροδότησης, εφόσον ο πελάτης είναι συνεπής με τις συμβατικές του υποχρεώσεις προς τον προμηθευτή της επιλογής του και δεν υφίστανται ληξιπρόθεσμες οφειλές σχετικά με το λογαριασμό κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας, καθώς τα ως άνω τέλη δεν συνδέονται με την παροχή της υπηρεσίας αυτής (δηλαδή της προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας)”*.

Συμφωνούμε επίσης επί της αρχής πως θα πρέπει να υπάρξει **εξορθολογισμός της φορολόγησης των ενεργειακών προϊόντων και υπηρεσιών. Η ενέργεια θα πρέπει να φορολογείται κυρίως με την περιβαλλοντική επιβάρυνση που προκαλεί η κάθε τεχνολογία και ο ηλεκτρισμός δεν θα πρέπει να επιβαρύνεται αναίτια με άσχετες χρεώσεις μόνο και μόνο για να καλυφθούν τα δημοσιονομικά κενά του Δημοσίου.** Κάτι τέτοιο οδηγεί αναπόφευκτα σε στρεβλώσεις, αυξημένα τιμολόγια και μείωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας.

Ηλεκτροπαραγωγή από ΑΠΕ

Η διατύπωση της ΡΑΕ επί του θέματος αυτού είναι πολύ γενικόλογη και επιδέχεται ποικίλες ερμηνείες. Συγκεκριμένα, η ΡΑΕ προτείνει *“επανεξέταση των οικονομικών κινήτρων και των μηχανισμών στήριξης, καθώς και των διαδικασιών υλοποίησης μονάδων ΑΠΕ, αλλά και των ποσοτικών στόχων σε σχέση με το μίγμα, την τεχνολογική ωριμότητα και τους ρυθμούς διεξόδου των διαφόρων τεχνολογιών ΑΠΕ, έτσι ώστε επιτευχθούν οι εθνικοί στόχοι για τη συμμετοχή των ΑΠΕ στην ακαθάριστη κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας της χώρας, με ταυτόχρονη συγκράτηση της περαιτέρω αύξησης του Ειδικού Τέλους Μείωσης Εκπομπών Αέριων Ρύπων-ΕΤΜΕΑΡ (ΑΠΕ & ΣΗΘΥΑ)”*.

Ο μηχανισμός στήριξης των ΑΠΕ στην Ελλάδα έχει δοκιμαστεί επί 18 έτη (πρωτοεφαρμόστηκε το 1994 για ορισμένες τεχνολογίες ΑΠΕ με το Ν.2244/1994) και έχει υποστεί σημαντικές διορθώσεις και βελτιώσεις την περίοδο που ακολούθησε, λαμβάνοντας υπόψη τις εξελίξεις στον ενεργειακό τομέα αλλά και την ωριμότητα των διαφόρων τεχνολογικών επιλογών.

Οι στρατηγικές επιλογές που έκανε η ελληνική Πολιτεία τα τελευταία χρόνια και τις οποίες, εκ του αποτελέσματος, κρίνουμε ως ορθές (με εξαίρεση τις τελευταίες ρυθμίσεις του Αυγούστου 2012) είναι οι εξής:

1. **Επιλογή του μηχανισμού των εγγυημένων σταθερών τιμών (feed-in-tariff) ως το κατ' εξοχήν εργαλείο ενίσχυσης των ΑΠΕ.** Το μοντέλο αυτό υιοθετήθηκε για δύο κυρίως λόγους:

[α]. Όπως κατέδειξε η διεθνής εμπειρία, οδηγεί σε ταχεία ανάπτυξη των ΑΠΕ με το μικρότερο συγκριτικά κόστος για τους καταναλωτές και τα δημόσια οικονομικά.

[β]. Παρέχει τη μέγιστη δυνατή ασφάλεια στους επενδυτές αλλά και στους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς που εν τέλει χρηματοδοτούν σε μεγάλο βαθμό αυτή την ανάπτυξη.

2. **Χρηματοδότηση του μηχανισμού των εγγυημένων σταθερών τιμών απ' ευθείας από τους καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας και όχι από το δημόσιο προϋπολογισμό.** Αυτή η προσέγγιση είναι πιο ευέλικτη και ενέχει λιγότερα ρίσκα για το μηχανισμό στήριξης, διασφαλίζοντας τη μακρόχρονη βιωσιμότητά του.

Για να αποφευχθεί η υπέρμετρη επιβάρυνση των καταναλωτών, αλλά και για να συνεχίσει να υπάρχει διαφάνεια ως προς την προέλευση και χρήση των κονδυλίων που στηρίζουν τις ΑΠΕ, έχει ξεκινήσει, από το 2011, η μετατόπιση πόρων που προκύπτουν από τη δημοπράτηση δικαιωμάτων εκπομπών στον Ειδικό Λογαριασμό ΑΠΕ, όπως άλλωστε προβλέπεται και από την Οδηγία 28/2009/ΕΚ, ενώ το 2012 δρομολογήθηκε η ενίσχυση του Ειδικού Λογαριασμού ΑΠΕ με επιπλέον πηγές χρηματοδότησης όπως, για παράδειγμα, η φορολόγηση της λιγνιτικής κίλοβατώρας.

3. **Προσαρμογή του μηχανισμού ενίσχυσης και του ύψους των εγγυημένων τιμών ώστε να αντανakλούν τις εξελίξεις στην αγορά και το κόστος των διαφόρων τεχνολογιών.** Η τεχνολογία που παρουσιάζει έντονα μειούμενο κόστος τα τελευταία χρόνια είναι αυτή των φωτοβολταϊκών και, σε ό,τι αφορά την προσαρμογή του μηχανισμού στην Ελλάδα, έχουν γίνει οι εξής διορθωτικές κινήσεις σε σχέση με τον αρχικό σχεδιασμό του 2006:

[α]. Καταργήθηκε από τις αρχές του 2010 η επιδότηση κεφαλαίου για τις επενδύσεις φωτοβολταϊκών και παρέμειναν ως μόνο εργαλείο ενίσχυσης οι εγγυημένες σταθερές τιμές. Η κατάργηση των επιδοτήσεων αντιστοιχεί κατά μέσο όρο με ισοδύναμη μείωση των εγγυημένων σταθερών τιμών κατά 20%-25%.

[β]. Από τις αρχές του 2009 ισχύει με το Ν.3734/2009, ειδικά για τα φωτοβολταϊκά, η **αυτόματη εξαμηνιαία απομείωση των εγγυημένων σταθερών τιμών για τους νεοεισερχόμενους.**

[γ]. Στις αρχές του 2012 υπήρξε περαιτέρω απομείωση, ώστε οι ισχύουσες εγγυημένες τιμές να αντανakλούν το πραγματικό (μειωμένο) κόστος των φωτοβολταϊκών. Συγκεκριμένα, με την ΚΥΑ Υ.Α.Π.Ε./Φ1/οικ.2266 (ΦΕΚ 97Β/31-1-2012), αφενός μεν οι εγγυημένες τιμές για τους νεοεισερχόμενους μειώθηκαν από 1/2/2012 κατά 12,5% επιπλέον των όσων προβλέπονταν μέχρι τότε, αφετέρου δε ο ρυθμός εξαμηνιαίας απομείωσης έγινε 7% από 5% που ίσχυε με το Ν.3734/2009.

[δ]. Τον Αύγουστο του 2012 επιβλήθηκαν νέες μειώσεις (33,7% έως 46,8% ανάλογα με την ισχύ των φωτοβολταϊκών συστημάτων). Με τις νέες τιμές πώλησης της παραγόμενης ενέργειας και τα χρηματοπιστωτικά δεδομένα της χώρας, οι περισσότερες από τις επενδύσεις αυτές δεν είναι πια βιώσιμες, αφού οι αποδόσεις τους είναι μικρότερες από το επιτόκιο δανεισμού και έχουν αρνητικές χρηματοροές την πρώτη δεκαετία.

[ε]. Ειδικά για τα φωτοβολταϊκά και για την περίοδο από το 2015 και μετά, το ισχύον καθεστώς ενίσχυσης προβλέπει την, ούτως ή άλλως, συσχέτιση της εγγυημένης τιμής με την τιμή χονδρικής. Η λογική του νομοθέτη (η οποία πρέπει να προσαρμοστεί στα νέα

δεδομένα του target model και τα αποτελέσματα μελετών που καταδεικνύουν ότι η επιδότηση των ΑΠΕ πρέπει να συνδέεται με το αποφευγόμενο κόστος και όχι την ΟΤΣ) ήταν πως η μείωση του κόστους των φωτοβολταϊκών εκείνη την περίοδο θα επέτρεπε μια τέτοια συσχέτιση (με άλλα λόγια μια παραλλαγή του μοντέλου feed-in-premium).

4. **Οι εγγυημένες σταθερές τιμές καθορίζονται πλέον για πολλές υποκατηγορίες έργων της ίδιας ενεργειακής τεχνολογίας, για να αντικατοπτρίζουν καλύτερα το κόστος των διαφόρων τεχνολογικών επιλογών.** Στην περίπτωση της βιομάζας, για παράδειγμα, ενώ ο Ν.3468/2006 όριζε ενιαία τιμή ενίσχυσης για όλα τα έργα βιομάζας-βιοαερίου, ο μετέπειτα Ν.3851/2010 καθόρισε επτά (7) διακριτές υποκατηγορίες έργων με απόκλιση των παρεχόμενων εγγυημένων τιμών έως και κατά 120%, προκειμένου οι ενισχύσεις να αντικατοπτρίζουν τις κοστολογικές διαφορές των διαφόρων επιλογών.
5. **Διαφοροποίηση των σταθερών εγγυημένων τιμών με βάση το μέγεθος και την ισχύ των συστημάτων.** Ο κανόνας εδώ είναι να παρέχονται μικρότερες ενισχύσεις στα μεγαλύτερα έργα, τα οποία, λόγω οικονομίας κλίμακας, έχουν και μικρότερο επενδυτικό κόστος ανά μονάδα ισχύος. Ιδιαίτερη πρόνοια δόθηκε μάλιστα από το 2009 στην ανάπτυξη ΑΠΕ στον οικιακό-κτιριακό τομέα με την υιοθέτηση ειδικού Προγράμματος ενίσχυσης των οικιακών εφαρμογών φωτοβολταϊκών.

Εκ του αποτελέσματος λοιπόν, η φιλοσοφία του μηχανισμού στήριξης των ΑΠΕ στην Ελλάδα κρίνεται ως επιτυχής, ιδιαίτερα σε μια αγορά που κατατάσσεται ακόμη στις αναδυόμενες και απέχει αρκετά από το επίπεδο ωριμότητας άλλων αγορών.

Ατυχώς, το αρμόδιο υπουργείο ΠΕΚΑ επέλεξε να ακυρώσει στην πράξη πολλά από τα πλεονεκτήματα της πολιτικής αυτής, επιβάλλοντας πρόσφατα αναστολή της αδειοδοτικής διαδικασίας για χιλιάδες έργα φωτοβολταϊκών και υποστέλλοντας την ανάπτυξη του μόνου ίσως τομέα της οικονομίας που δημιουργούσε νέες θέσεις εργασίας εν μέσω κρίσης.

Δεδομένου του δυναμικού και ευμετάβλητου χαρακτήρα των ενεργειακών αγορών και ιδιαίτερα των αγορών ΑΠΕ, είναι σαφές ότι και κάθε μηχανισμός ενίσχυσης των ΑΠΕ θα πρέπει να έχει επίσης ένα δυναμικό χαρακτήρα και να προσαρμόζεται εγκαίρως. Αυτό δεν σημαίνει αναγκαστικά πως πρέπει να αλλάξει η φιλοσοφία του σχεδιασμού, αλλά ότι πρέπει να βελτιωθούν ορισμένες επιμέρους παράμετροι.

Στην κατεύθυνση αυτή, κρίνεται ως ιδιαίτερα σημαντική η **θέσπιση ενός μόνιμου οργάνου ελέγχου και εποπτείας του μηχανισμού στήριξης**, ώστε να λαμβάνει εγκαίρως τα μηνύματα της αγοράς, να παρακολουθεί τις τάσεις και το μεταβαλλόμενο κόστος των συστημάτων, να έχει άμεση real-time πρόσβαση σε όλα τα στατιστικά δεδομένα των νέων εγκαταστάσεων και να εισηγείται εγκαίρως τις απαραίτητες διορθωτικές κινήσεις.

Οι προτεραιότητες για την αγορά φωτοβολταϊκών

Ο Σύνδεσμος Εταιριών Φωτοβολταϊκών θεωρεί ως άμεσες προτεραιότητες για τον επανασχεδιασμό της ανάπτυξης των ΑΠΕ στη χώρα μας τα εξής:

[1]. **Αναθεώρηση του ενδεικτικού εθνικού στόχου για το 2020 σε ότι αφορά στα φωτοβολταϊκά**, που αποτελούν τη μόνη τεχνολογία που φάνηκε συνεπής στις υποχρεώσεις επίτευξης των στόχων. Ο στόχος για τα φωτοβολταϊκά θα πρέπει να αναθεωρηθεί σε τουλάχιστον 6 GWh ως το 2020 για να διασφαλιστεί, μεταξύ άλλων, η βιωσιμότητα του κλάδου και το μέλλον χιλιάδων εργαζομένων σ' αυτόν.

[2]. Η άμεση αναθεώρηση του στόχου, όπως άλλωστε προβλέπεται και από τη νομοθεσία, θα επιτρέψει την **άρση της καταστροφικής** για τον κλάδο **αναστολής της αδειοδοτικής διαδικασίας** για χιλιάδες έργα φωτοβολταϊκών.

[3]. Η **επιβολή εγγυοδοσίας για όλες τις ΑΠΕ** (εκτός των εφαρμογών σε κτιριακές εγκαταστάσεις) θα επιτρέψει το ξεκαθάρισμα στην αγορά ΑΠΕ και θα καταδείξει τον εικονικό χαρακτήρα του δήθεν κορεσμού των δικτύων.

Η μεγάλη διείσδυση των φωτοβολταϊκών, όχι μόνο δεν θα επιβαρύνει τα δημόσια οικονομικά, αλλά θα αποφέρει σημαντικά φορολογικά έσοδα στον κρατικό προϋπολογισμό, πολλαπλάσια της παρεχόμενης ενίσχυσης. Παράλληλα, θα υπάρχουν σημαντικά οφέλη για την κοινωνία από την αποφυγή ανάπτυξης νέων υποδομών συμβατικών μονάδων ηλεκτροπαραγωγής και από το μικρότερο κόστος για αγορά δικαιωμάτων εκπομπών, αλλά και από τη δημιουργία χιλιάδων νέων θέσεων εργασίας.

Σε ότι αφορά στη δυνατότητα των δικτύων να εξυπηρετήσουν την επιδιωκόμενη αυξημένη ισχύ, **σύμφωνα με τις συντηρητικές εκτιμήσεις της ΔΕΗ, τα σημερινά δίκτυα μπορούν να απορροφήσουν άμεσα ισχύ τουλάχιστον 5 GWp φωτοβολταϊκών, χωρίς να συνυπολογίσουμε τις αναβαθμίσεις και επεκτάσεις που ήδη δρομολογούνται με δαπάνες των ενδιαφερόμενων επενδυτών.**

Ο **ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΩΝ** (www.helapco.gr) είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρία που ιδρύθηκε το 2002 από τις σημαντικότερες εταιρίες που δραστηριοποιούνται στην **παραγωγή εξοπλισμού, την εμπορία, εγκατάσταση και συντήρηση φωτοβολταϊκών συστημάτων.** Εργάζεται για τη γοργή και ουσιαστική ανάπτυξη μιας υγιούς και βιώσιμης αγοράς φωτοβολταϊκών, τη **θέσπιση των απαραίτητων κινήτρων** και την **άρση των εμποδίων** που υπάρχουν σήμερα, ενώ έχει συμβάλει τα μέγιστα στη θέσπιση εγγυημένων τιμών πώλησης της παραγόμενης ηλιακής ενέργειας (feed-in-tariffs), στη θέσπιση ειδικών κινήτρων για τα οικιακά φωτοβολταϊκά και στην απλοποίηση των διαδικασιών αδειοδότησης.